

خۆزیا باوکم ئەم شیعرا نە ی بدیا یه!

خۆزیا باوكم ئەم شیعرا نەى بدیایە!

هەلۆ شێرکۆ بێکەس

پۆستەرە شیعەر

کوردستان - ۲۰۲۱

هەلبژاردنی کۆمەڵی پۆستەرە شیعری ناو ئەم دیوانە بۆ گۆفاری (هایکوی جیهان)
ژمارە ۱۷- نیسانی ۲۰۲۱، گۆفاریکی ئەدەبیی پەننەییە،
دەزگای هایکوی جیهانیی لە ژاپۆن دەری دەکات.

خۇزىيا باوكم ئەم شىعرانەى بدىايە!

پۆستەرە شىعر - ھەلۆ شىركۆ بىكەس

نووسەر: ھەلۆ شىركۆ بىكەس

بابەت: پۆستەرە شىعر

پېشەكى: ملكو ئەحمەد

وەرگېران بۆ ئىنگلىزىي: شىروان مىرزا
دىزايىنى بەرگ و ناوہوہ، ئىلوسترەيشن: راز كامەران

وېنەى سەر بەرگ: ھەرېم سىوہىسى

نۆبەتى چاپ: ۲۰۲۱

تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: ۳۰۰۰ دىنار

چاپ: چاپخانەى كارۆ

لە بەرپۆہ بەرېتى گشتىي كتيبخانەكان
ژمارەى سپاردنى(۱۷۱۸)ى سالى ۲۰۲۱ى پېدراوہ

ھەلېزاردنى كۆمەلن پۆستەرە شىعرى ناو ئەم ديوانە بۆ گۆفارى (ھاىكوى جىهان)
ژمارە ۱۷- نىسانى ۲۰۲۱، گۆفارىكى ئەدەبىي پەخنەبىە،
دەزگای ھاىكوى جىهانىي لە ژاپون دەرى دەكات.

ئەم دیوانە لە چاپخانەی کارۆ لە سلیمانی چاپکراوە

بە پشتیوانی د.هه‌قال ئەبوبەکر پارێزگاری سلیمانی، چاپکراوە.

پیشکشہ:

بہ یادگاریہ کانی دوینی...

بہ ئەقینداریی ئیمرو...

بہ خەونەکانیی سبەینی...

هه‌لۆ شێرکۆ بێکەس

- سەرەقە لەمێك

لەگەڵ بڵاوبوونەووەی پەخشانه شیعەر لە رۆژھەڵات، لە کۆتایی شەستەکان و ھەفتاکانی سەدەى رابردوودا، بەخێرایى گۆرانکاری لە قەبارە و فۆرمى دەقەکان ھاتە کایەو، ئەوکات پێیان دەوت (چامەى رستەى شیعەرى) یان (بلاچە) وەک ئاماژەىەک بۆ کورتیی و خێرایى دەقەکە، کە وەک بلاچە دەردەکەوێ و تەواو ئەبێ، جگە لەم فۆرمە کورتە، شاعیرانى نوێ، جۆریکی دیکەى دەقیان داھێنا، کە درێژ بوو، بەلام ئەندازەى دەقەکە وەک دەقە درێژەکانى دیکە بەسەر یەکەوہ نەدەنووسران، بەلکو، داھەش دەکرا بەسەر کۆپلەى بچووک بچووکدا، یان ژمارەى بۆ دادەنرا یان بە ھێمایەک لێک جودایان دەکردەو، یانیش تەنھا بۆشاییەک دادەنرا لە نیوان ئەو کۆپلە لەدوایەکانەدا. ھەرۆھەا لەدوای وەرگێرانی ھایکوی ژاپۆنى بۆ سەر زمانەکانى تر، کرانەوہیەکی بەرچاو لە بنیاتی دەق ھاتە پێش، لە رووی چرکەردنەوہى دەقى شیعەرى یان گەردکردنەوہى بیروکە و وێنەى شیعەرى لە قالبیکی بچووکی تازەدا.

دیارە پێش ئەوہى شاعیرانى ئینگلیز و ئەوروپاییش کاریگەر بن بە ھایکو و تانکای ژاپۆنى، لەناو ئەدەبى ئەوروپاییدا فۆرمیک ھەبوو پێیان دەوت (ئیبیگراما) کە دەقیکی کورت بوو پێش ئەوہى بچیتە جوگرافیای شیعەرەو، وەک وتەى نەستەق یان یادگاریی یان پیاھەلدان و پەسن لەسەر کێلى گۆپى مردووہکان ھەلدەکوێرا، تا دواتر شاعیران لەژێر کاریگەرى ئەو فۆرمەدا چەندین دەقى شیعەرییان نووسى، لەناو کوردیشدا شێرکۆ بیکەس وشەى (پۆستەرە شیعەرى) بۆ ئەو دەقەنەى خۆى دانا، کە کورت و بچووک بوون.

ھایکو یان تانکا، دوو فۆرمى شیعەرى ژاپۆنین، بەلام شاعیرانى ئەمریکا و رۆژئاوا زۆر سەرسام بوون پێیان، ھەرچەندە لە سەرەتادا

شاعیریکی وهک “ئهزرا پاوه‌ند” به تاک دپړ و به دوو دپړ و زیاتریش دهقی ده‌نووسی، گوايه هايكو ده‌نووسئ، که چی شاعیران و ره‌خنه‌گرانی دواي خوئی و، پاش ئاشنابوون به ئه‌ده‌بی ژاپوئی و شيعر به‌تایبه‌ت، جوړه‌ها ياسا و ريسايان به‌سهر نووسه‌ری هايكودا سه‌پاند، که دیارترینیان: نووسینی هايكو به سی دپړه

ئه‌گهر بیینه قوناغی دواي ده‌رکه‌وتنی بلاچه‌شيعر و پوستره‌شيعر له ئه‌ده‌بی کوردییدا، ههر ئه‌بی بیینه‌وه سه‌ر هايكو، چون ههرکات باس له دهقی کورت و پوخت بکری، راسته‌وخو بیرمان ده‌چیت بو لای ئه‌م فورمه شيعرییه‌ی که زور نییه هاتووته ناو ئه‌ده‌به‌که‌مانه‌وه، کاک هه‌لو بیکه‌سپش یه‌کپکه له‌و شاعیرانه‌ی ده‌یه‌وئی وهک که‌سپکی خو‌کرده و، له ریگه‌ی ده‌قه‌کانییه‌وه خوئی به خوینهر بناسینئ، نه‌ک له ریگه‌ی ناوی بنه‌ماله‌ی بیکه‌سه‌وه، ههر بو‌یه نه‌چوو له‌سه‌ر قه‌لای داهینانه‌کانی باوک و باپیری راوه‌ستئ و وهک میراتگری ئه‌و به‌خششه هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه خوئی بناسینئ به خوینهر، به‌لکو ده‌یه‌وئی یه‌که‌م هه‌نگاوی چوونه‌ناو شيعر و یه‌که‌م ئه‌زموونی خوئی به ده‌ستاوی داهینه‌رانه‌ی خوئی پیشکه‌ش به خوینه‌رانی بکات.

ئهم به‌ره‌مه‌که ناو‌نیشانی (خوزیا باوکم ئه‌م شيعرانه‌ی بدیایه‌!) په‌نجا و دوو دهقی له‌خو گرتوو، به‌گشتی دهقی تاک وینهن، زمانی شيعری تیا‌اندا ساده و نا‌ئالۆزه و چپر کراوه‌ته‌وه، نه‌خشه‌ی هه‌موو ده‌قه‌کان له یه‌که‌وه نزیکن، له‌گه‌ل جیا‌وازی له‌که‌رتکردنی رسته و راکیشانی ده‌ق به‌شپوه‌په‌کی ستوونی له‌هه‌ندی ده‌قدا، هه‌ندی ده‌قیش هه‌یه ده‌چپته‌ قالبی هايکوی مؤدی‌رنه‌وه، وهک:

«من به‌ته‌نها ههر ئه‌و ده‌مانه‌ بیرى تو ده‌که‌م که هه‌ناسه ده‌ده‌م!»

يان، ئەم دەقەي، كە سىنۆگرافىيەكى داھىنەرانەي دروستكر دوو،
و كىگۆي راستەوخۆي لەخۆ گرتوو، ھەر وھا چرپى دەق كە پىي
دەوترى شىپۆمى:
«ملىپچە گولگولپەكەت لە گەردن مەبەستە!
باخەكان بە خەيالى بەھارىكى شىتەوھ
عاشقت دەبن!»

يان، ئەم دەقەي كە ھاىكوبەكى سىياسىيە و وويناي نەھامەتى
مىللەتەكەي دەكات، بە بەكارھىنانى تەكنىكى ناروونى و دروستكر دنى
واقورمانىكى جوانوھ، خوینەر شوک دەكات:
لە سى پارچەي نىشتماندا چاوپروانى،
لە چوارەمدا مندالىك بو داھاتوو لە دايك دەبى
بەلام بە مردوويى!

ئەتوانىن بلپىن ديوانەكەي ھەلۆ بىكەس دەقى جوراوجورى لەخۆ
گرتوو، بەلام ھەموو دەقى بچوكن و وينەي كورت و خىرامان
دەخەنە پىش چا، ئەمەش زور گونجاوھ بو سەردەمى خىرايى و
تەكنەلوجيا، ئىستا ھەموو شتىك لە قەبارەدا بچووك بوو تەوھ،
ھەموو رىگا دووردرىژەكانىش نرىك و كورت، بوئە دەبى شىعريش
خۆي لە رووى قەبارە و تەكنىك و شىعرييەتەوھ بگونجىنن لەگەل
دنياى شتە بچووكەكاندا.

ملكو ئەحمەد

ھاوینی ۲۰۲۱

باران شەر مىکرد، ديسانەوہ؛
كولمەكانت تەر بكات
من ئەو فرمىسكانەم
خۆت نوسىوتم
لەسەر روومەتەكانت
دوايى لەناو شەوى چاوەكانتا
تۆى دلدار
منت بۆ ھەمىشە
سپارد بە تاريكايى!

The rain shies away
from wetting your cheeks
I am those tears
streaming down your face
But in the depth of your eyes,
you lured me into
an everlasting darkness!

تۆ
زەر دەیی ئیواران ئە دەیتە دەست
«نەورەسیکی سپی» تا ئاخى ژانەکانى
من هەلفریتنى!
«نەورەس» یش ئەیداته دەست
هەورى، تا لەناو رۆحى باراندا
دوو فرمیسكى جاوه شینه کانیى تۆ
بۆ من بهیتنى!

You entrusted the dusk to a white seagull
It flies my painful sighs
to a cloud
that rains upon me
tears of your azure eyes!

چاوم برپیه چاوی به فر و
غهربیم بوو به زه رده ی ئیواران
که چوومه ناو چاوی شه ویشه وه
خه ونه کانم بوون به وه رزی
ئه ستیره پران!
ناکام که چوومه ناو نیگایی ئه وه وه وه
که چاوه شینه کانی تۆ بوون
خۆم و خۆت
بووین به دوو په پووله ی عاشقی
ناو عاشقستان!

I stared into the eyes of the snow,
my loneliness turned into dusk

In the eyes of the night,
my dreams turned into a season
of starless skies

Inside the glances of your blue eyes,
we became two loving butterflies
in this wilderness of love!

سوودی پہنجه کانم جییه؟
گهر جوانترین شیعر بو
چاوه کانتی پئ نه نووسم!

I have no use for my fingers
but to write
the most beautiful poems with,
for your eyes!

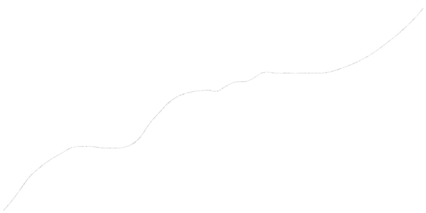

Just like after savoring wine,
the chalice still has a lingering aroma,

similarly, in the autumn of my life,
all my memories are tinged with your scent

وهه کوو چۆن دواى تهواو بوونی شهرا ب،
په رداخه که هه ر بوونی شهرا بی لیڤی
هه روایش دواى پایان و خه زانی ته مه ن،
خودی ژیا نیش هه ر بوونی یاده وه ر بیه کانی تۆی لیڤی!

رووبارىڭ له خىيالى روون و رهوان
شەپۆلانىڭ له عىشق،
ھازەھازى له جوانىي و
شەنەشنى “با”يش له قزى يارا!

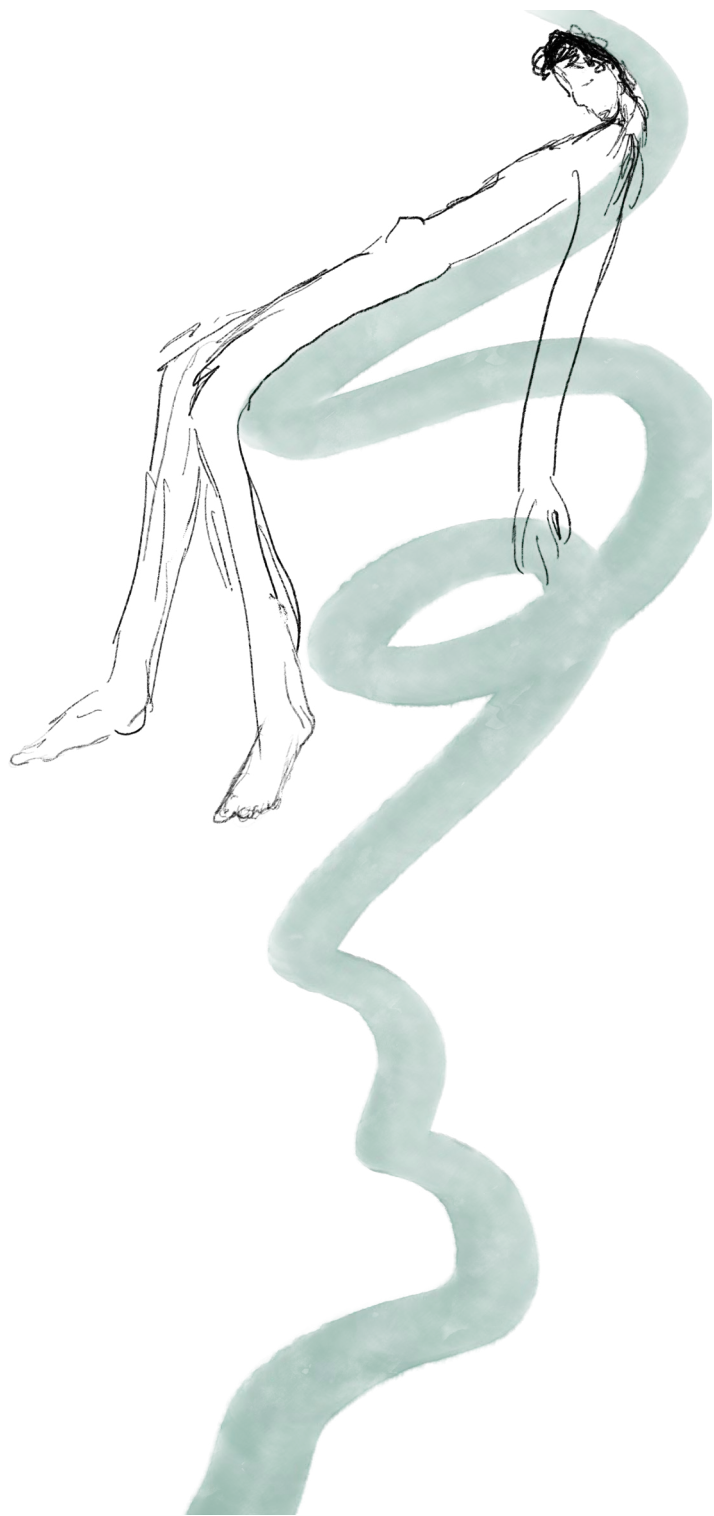
I am a river of pure imagination,
with ripples akin to her love,
a murmur like the music of her beauty
Her flowing hair is
the whisper of the breeze

ئەم چاۋەم چاۋە كەي ترم كوڤر ئەكات
ئەم گوڤم بە گوڤكەي ترم ناكات
ئەم بالم بالەكەي ترم شەر مەزار ئەكات
دەستى راستم دەستى جەيم بائەدات
ئەم قاچم داو بۇ قاچەكەي ترم ئەنئەتەۋە
كەچى ھەموو پىكەۋە
دەست لەسەر سىنگ
بۇ دوزمانم ئەنوۋشتىنەۋە!

One of my eyes is blinding the other
One of my ears is not listening to the other
One of my wings is impeding the other
My right hand is bending my left
One of my legs is setting a trap for the other
And we, as a whole,
are submissively bowing to our enemy

پرڻم له ٿاوا بوون...
خوڻم داوه به ته نافي ته نياييدا و
رو خسارم هه موو روڙي سهرى
ٿاويتهى شڪاوى به ختي خوڻى ٿه کات!
چرڪه وه رسبوه ڪانى رهنگى ٿيرهم به
پالڪه وتنه وه
ساته بيزاريه ڪانى خوڻى ٿه خواته وه!

My life teems with sunsets
I am taking refuge
in loneliness

I see my face
in the broken mirror
of my misfortune

Moments of boredom
recount a life of apathy

هەر به دواته وهیه و لیت نابیتته وه...
وهك شه وهی شه ویکی تاریک و نوته کی بئ ته ستیره
ئه لوورینی وه کو گورگی لمۆز به ره و مانگ هه لپریو
هەر به دواته وهیه و لیت نابیتته وه...
ئه سه یئ وهك ئه و سه گانه ی کولانه کانیا ن ون کرد وه
به هیواشی وهك وینه یه کی بیزار
له چوار چیه که ی خۆی دهرت ته هینی
ئاخر هەر نه خزی وه کو ماسییه کی لووس له دهسته کانت
هەر دوباده و هەر دووبار ته بیتته وه...
ژیانی ناکامی و ته نیایی تۆ!

It is pursuing you,
it won't let up
like a ghost of a pitch-dark starless night
howling like a wolf into the moonlit sky
barking like a stray dog
slowly
like a picture bored of its own frame,
elusive like a fish in bare hands-
pursuing you incessantly,
this anguish of your life!

لەم نیشتمانهی مندا...
هیواکان لە شهوهزه نگدا ئه پزئ
لەناو بازنهی چره دوو کهلا
ئاگردانی چاوی گه نجان دائه پوشتی
بارووتی گر له گیانا ئه پروئ
چهك له گه ل مردندا ئه دوئ!

In my homeland,
hope fades away in the dark of the
night

Black billowing clouds,
rise from the ruins,
veiling the fire
in the eyes of the young

In my homeland,
gun powder feeds souls,
and bullets
have the last word

هه واله كانى سبهينى
-دۆزينه وهى گۆرپكى ترى
به كۆمەل له بيايان
-كهش و هه وايه كى لماويى!
-خواحافيزى پيشكه شكارپكى ساويلكه و
دهم به پيكه نين كه نهك كتيب،
پۆژنامهش ناخوينتته وه
هه رگيز!

Tomorrow's forecast:
a new mass grave
and a sandstorm in the desert;
the naive broadcaster,
who never reads a book or a paper,
concluded laughingly!

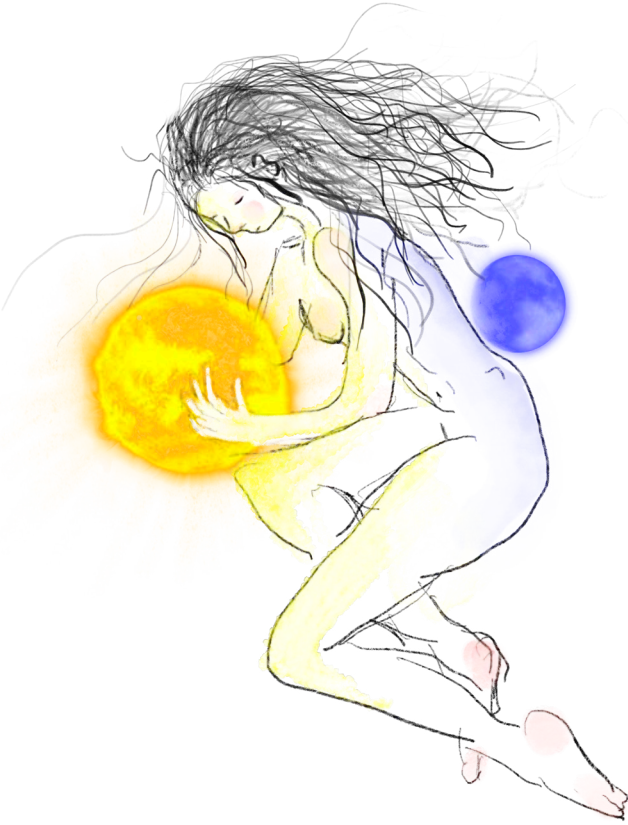
تاماشام چوون ھالای قاوہ کہ ئەرۋا...
ھالای دوو قاوہ، بە نەرمی
ئەلقاوتەلق بەرە و ژوور ئەرۆن و لە قزم و قزتا،
ون ئەبن و نایەنەوہ!
ھیچ شویتنیک ھیندە ی ئیرە
پەپوولە ی بیرە وەری تیا کۆنەبووہ تەوہ
ھیچ شویتنیک ھیندە ی ئیرە
جیگای وەرینی یادگاری تیا نەبووہ تەوہ

My glances wander
akin to the steam of our coffee
ascending like rings,
until they dissipate in our hair

In no other place but here,
butterflies of our memories gather

In no other place but here,
do our memories fade away!

*بەروارى نووسىنى ئەم پارچەيە ئەگەرئەتەو بۆ ۲۸ / ۸ / ۲۰۱۳، بەلام پار لە كۆمەلە شىعەرىكى شاعىر "تەلەت تاهىر" دا وئەتەيەكى شىعەرىم بەرچا و كەوت كە جۆرە لىكچونىكىيان لەگەل ئەم وئەتەيدا ھەبوو، دوو خەيالى شاعىرانە بۆ يەك بۆچوون و دەربىرىنى ھاوبەش، نازانم مېژووى نووسىنى ئەم پارچەيەى ئەم بۆ كەى دەگەرئەتەو؟ بەلام نووسىنى ئەم تېبىنىيەم بە پىويست زانى.

تاسەت ئەكەم وەك ئەوئەى سبەى*ئاوابم
خۆشتم گەرەكە وەك ئەوئەى ھەمىشە ھەر ھەلئىم
لە نئوانى ھەلھاتن و ئاوابوندا،
جاریكتر ئاشقتر بوونەوئە ھەستە كانم!

I miss you
As if tomorrow's was my last sunset
I love you
As if I was an everlasting sunrise
Between every sunrise and sunset
I am fallen in love again

ئەو داستانانە زۆر كەمن،
بەرد بەردى ئەو شاخ و داخە داچلە كۆنن و
سەر سامىكەن...وئەكو عەفرىن!
ئەو شەھىدانە زۆر كەمن
چۆك بە دوژمنانى تارىكى دابدەن و
ھەر بە خوینى خۆيان دىوارى مەرگ بروخىنن،
وئەكو عەفرىن!
ئەو دەفتەرى پىدەشتى خوینى شىعر و
ئەو بەللى بەر خۆدان و ئەو ھىش قەلەم!
دۇنيام ئەگەر "شىركۆ" لىرە بايە،
قەسىدە يەكى كەلەگەتى ئەنووسىي
بە قەدەر *ئافىستا خاپوور ئازا و
بە قەدەر عەفرىن سەربلندا!

There is hardly a story
that agitates the rocks of a mountain
or leaves them in awe
like Afrin

A few martyrs
can bring the enemies to their knees
and with their blood
bring down the edifice of death
like Afrin

Here is a pen to write on a parchment
as vast as the arena of
wounded poetry
and immense resistance

Verily, if Sherko Bekas were alive
he would have written a towering epic
as brave as *Avesta Khapoor
and as proud as Afrin

---

*تأفیسنا خاپوور: ۱۹۹۸-۲۰۱۸ زه‌لووخ همۆ ناسراوه به ئافیسنا خاپوور، ژنه شه‌رفانی نازای کورد، له ۲۸/۱/۲۰۱۸ له ناوچه‌ی هه‌مای سه‌ر به ناحیه‌ی جندریسی عه‌فرین له دژی تانکیکی سوپای توورک چالاکیی فیدایی نه‌جامدا و له ئاکامدا به ده‌ستی رژیمی داگیرکه‌ری توورکیا شه‌هید کرا.

*Avesta Khapour, a female Kurdish freedom fighter, was martyred by Turkish forces on January 28th, 2018 in Afrin.

خۆشەويستىت
سرودىكە، كىلىلى نۆتەي گولئەستىرە كان
لەمل ئەكات!
ئىتر بۇ ئاوازە كان بزەنم...؟
كەوايە رەوايە؛
روويەرى ھەموو نۆتە كان بدرىنم و
ئىتر ھەر بىدەنگ بم، بۇ ھەتاھەتايە!

your love is like a song
adorned with
the music notes of beauty

I need no other melodies,
therefore,
I am tearing up all the notes
and I remain quiet forever!

نازانم بۆ فرېنم فرېووی نىشتنه وهى خواردا!
له يادم نىيه،
بۆ ره هيلهى نوو كه نه شتتهر به سهر مندا بارى و
نازانم بۆ ژوورى تيره كانى دلّم رمان؟
له يادم نىيه
بۆ چاوه كانم هه لوه رينه ناو سهرابه كانى مردنه وه و
بۆ تاوا وه كو مه مله كه تى عه ده م كه رولال بووم!
هيچ له سهر خه يال نىيم،
نازانم بۆ سه عاته كانى رۆژ گارم وردوخاش بوون،
بۆ گفهي ئه و شماره خونجه كانى پيش وه خت هه لوه راندم!
نازانم بۆ؟
مه گهر خه يالم ئاسمانى ئازار و ئاسۆى دوورى و
چاوانم په روانه ي نه پنىي ئه و نىيه؟!
نازانم بۆ؟
نازانم
نا...!

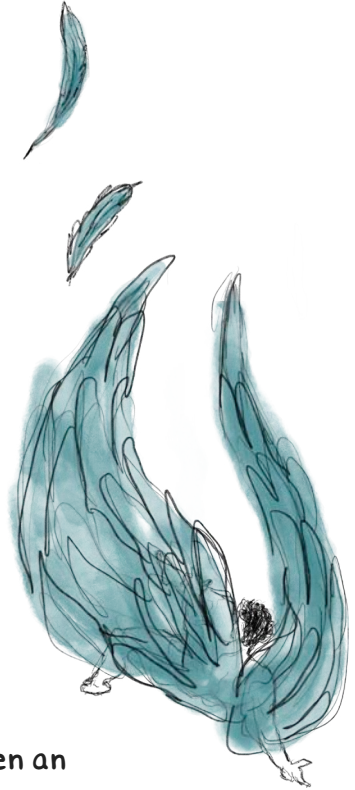
I don't know why
after sailing through the skies
I have unlearned
how to descend

I am assailed
by a hail of arrows
Why is my heart
torn asunder?

Why do my eyes see only
a mirage of delusions?
Why do I turn mute and deaf
in this realm of nothingness?

I see days of my life
lapse in vain
Even the slightest of a breeze
dissipates all my flowers

I don't know why my life has been an
ever-towering pain
under a gloomy black sky

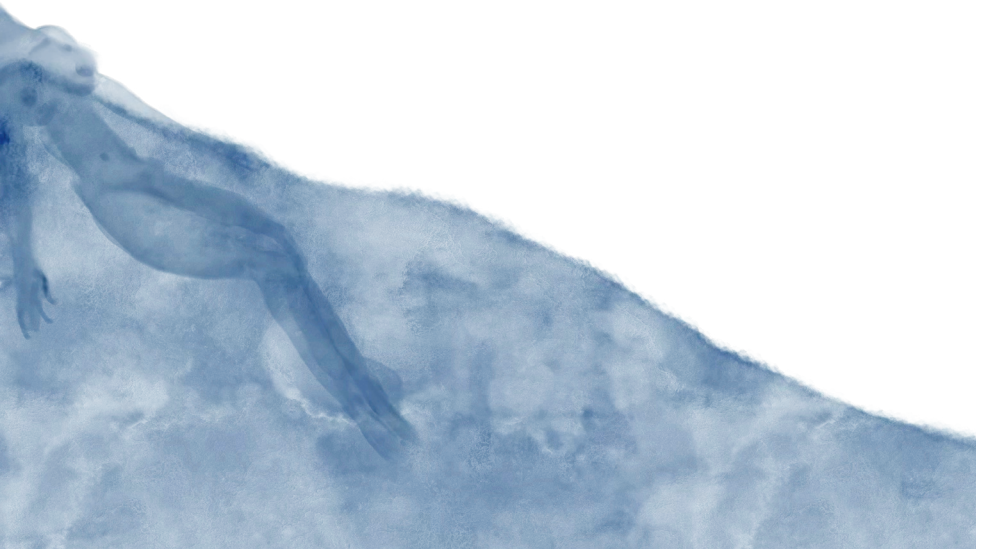

My eyes are but a well of tears
My heart is but a blazing fire

My beloved maiden!
Don't let them drown or burn you

Do not let your eternal tears
turn your life
into a mirage of an arid desert

ھەمە لەناو چاۋە كانما؛ تافگەي ئەسرین
لەناو دلما؛ بلیسەي ئاگرین
ئەي یاری پر لە تەم، پر لە برین!
- بۆ ئەتەوئ تا ھەجەل بخنکیت و بسووتیت،
بیته سەرابی سەحرا بۆ فرمیسکی ئەبەدیت!

من به تهنها هەر ئه و ده مانه
بیری تۆ ده که م
که هه ناسه ده ده م!

Only the moments I
breathe,
I am thinking of you

خۇزىا ھەر جى كاتزمىرى،
ئەم ئىانە سەرە ولتۇرە يە بىگەرانا يە تە وە
بۇ ئە وەسى زووتر تۆم بدىايە و
دوورودرىتۇر خۇشم بوستىتايە!

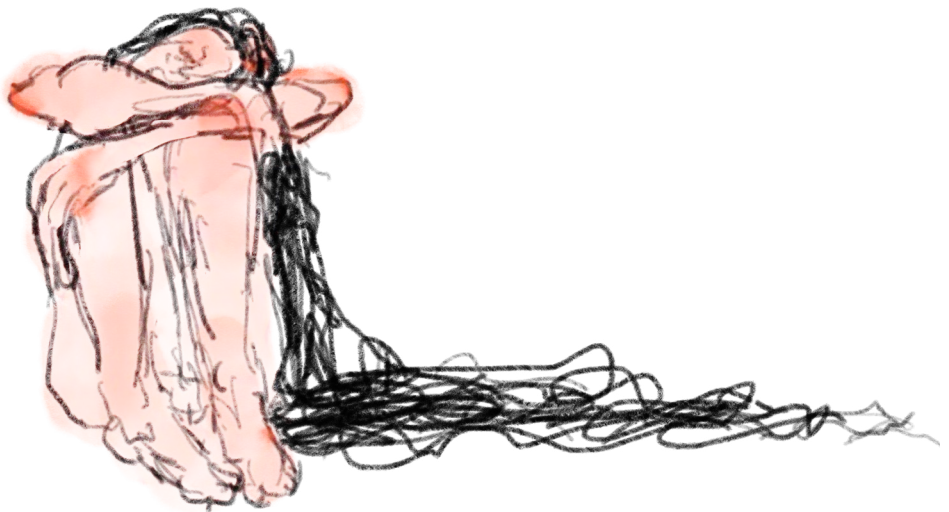

I wish I could turn back all the clocks
of this fleeting life
so I would meet you earlier
and love you ever longer!

له كۆتاييدا
هەر ھەموومان بە پەتاي تەنيايي
ئەمرين!

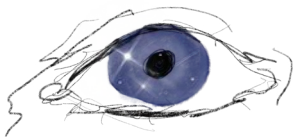
**In the end
we all perish
from the scourge of
loneliness**

هاور پڪه م!
رنگا مه حاله كان
هيو ا دوور و دريژه كان
هر به «خون» نزيك ده بنه وه!
كه چي مني به د به خت
خوم لي زراوه،
خوم نايه!

O, companion
the improbable roads,
the lingering hopes,
only in dreams do they visit,
but, alas! so luckless,
I am forever wide awake

ئەمشەو ئەستېرە كان بە زىوۋە ترن
بلىنى يار بە دزىوۋە سەيرى نە كر دىن؟

Tonight, the stars are brighter,
perhaps my beloved
secretly cast a glance at them

Unwrap your flowery scarf
lest the rose gardens,
longing for a vibrant spring,
be enamored of you

ملینچه گولگولیه که ت له گهر دن مه به سته!
باخه کان به خه یالی به هاریکی شیتته وه
عاشقت ده بن!

ببوره ئازادىي!
تۆ ھەر ھاوار ئەكەيت و
كە جى ئىمە تىتتاگەين!

**Forgive us, Freedom!
you keep calling out to us,
and we are being oblivious**

پيشان گويم
بۇ ھېچ مۇسقىيەك رانەدە گرت،
ھەتا ھەموو ئاوازە كان
نەبوون بە تۆ!
دوایی تىگە یشتم؛
گشت گۇرانییە دلشکاوه كان
چەندە جوانن،
چەندە راستن
ھەموو!

I used not to listen to any music,
until all melodies became you
only then,
I saw the beauty
and the truth of love songs

رۆشتن...ههنگاوێکی سانایه...
چوون فرێدانی کازی خه میکی پاییز وایه!
بهلام، له بیر کردن سهخته...
چوون مانهوهی ترسی سارد و
سه رهتای جودایی کزه با و
گه لا که وتوو هکان وایه!

How easy
our parting of the ways appeared
like autumn trees
shedding their leaves

But how arduous it is,
to cosign your memories
to oblivion
like separating a breeze
from the fallen leaves

Embraces do not cease
because love has died
rather, love dies
from the dearth of embraces!

لە ئامیز گرتنە کان کۆتایی نایەن
هەر لە بەر ئەوەی خۆشەویستی دەمریت!
نا... نا
خۆشەویستی نامینی
کاتیگ لە ئامیز گرتنە کان ئەمرن!

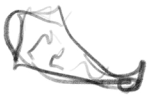

زريوہى چاوه شينه كانى تۆ ته واو نابى
هه تاكوو ئيشق بمينى،
ئيشقىش نامرى
هه تا چاوه شينه كانى تۆ بمينى!

The sparkling of your blue eyes never ends
as long as love endures

And love will never perish
as long as your blue eyes glimmer!

The courier
is exhausted
and heart broken
from the warmth of
my myriad letters
despite her silence
and shunning

تەتەرەكە ماندوو ماندوو،
شەكەت و دلشكاو
لە ساردوسپى و بىن خەبەرى ئەو!
لە گەرموگورى و نامە زۆرەكانى من!

هەتا تۆ دىيىت
ئىمە ئەبىن بەو گەلا كەوتوانەى
لە بەردەمى گۆزەبايەكى پايىزدا
لە جاوەر وانىي هاتنى تۆدا،
هەموو لە پىنشىر كىداين بۆ دانانى
دوا ئەستىرەى رەنگ زيويىنى تەم
بۆ سەرشانى
ژەنەرالە كەى پايىزى عەدەم!

---

*محەمد عومەر عوسمان: ناسراوہ بە ژەنەرالی پايىز ۱۹۵۷-۲۰۱۹، شاعىرىتىكى نويخواز و ناسراو بوو، لە سلېمانىي لە داىك بووہ.
لە ۲۲/۱۰/۲۰۱۹ مالىە كەى خۆيدا بە خنكاوى دۆزرايەوہ، نامازەكان دەريدەخەن كە مردنەكەى كارەساتىكى خۆكوژى بووہ.

*Mohammad Omer Othman, aka General of the Fall, 1957.07.01-2019.10.22, was renounced new age poet born in Suleimany and was found dead by asphyxiation in his own house. It was ruled as suicide.

Until your arrival,
we are those fallen leaves,
in the blistering wind of autumn
Awaiting your arrival,
we are all hastily competing
to adorn your shoulders
with silver stars,
you,
the forsaken *General of Autumn

ھەر جى رۆژ و مانگ و سالھ
بیت و پروات
من ھەر لە و چرکە ساتە دا دەژیم
کە تۆ وتت!
“خۆشتم گەرە کە!”
ئیستا دوای ئاوا بوونی
ھەموو خۆرە کان
نە باخی ھەسارە کە گۆل ئە گری و
نە دارە کان سیوا!
نە من و نە “کتکە رەش”
دیینەوہ بەر یەنجەرە و
نە تۆیش بۆ دیدە نیمان
درەنگانی دیتتەوہ ژوور...

Days may pass into months,
months may pass into years,
but I will always be living
in that very moment
when you declared your love!

Now, after all these sunsets
neither the gardens
nor the apple trees of my yard
blossom

neither I nor the black kitten
are coming to the window
awaiting
your late coming home!

باوڪم له وه رزي باران پراندا
مرد
که چي نيوه شه و
تاسمان
نمه نمه گريا!

My father
died in a drought season
yet, by midnight
the sky was weeping
a drizzle of tears!

مانگى مارس لاي ئيمە
تەنھايەك پۈژ ليرەيە
ئەويش شانزەى سىيە!

The month of March
in my homeland
is reduced only to one day
That is, the*sixteenth of
the month

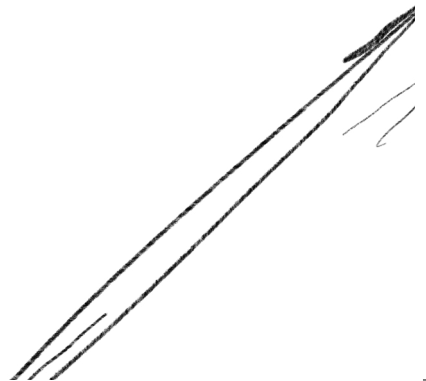

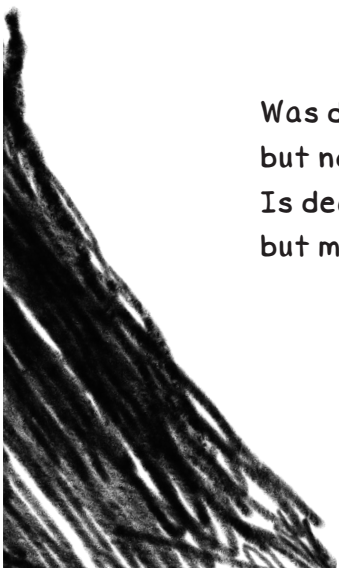
*16th of march 1988, the day the massacre of kurdish people took place in the kurdish city of Halabja that was bombed by chemical gas by the iraqi regime.

I could be a white butterfly of autumn
walk up and down before you
Notwithstanding my name,
I could become an eagle
and glide over your highest of hopes
if you only promise
not to become my prison or my cage

ئەتوانم بېم،
بە پەيوولە پاييزەى سېى و
بە بەردەمتا بېم و بچم
ئەتوانم جگە لە ناوئەكەم
بېم بە "هەلۆ" و بەسەر لوتكەى
هيواكاتتەوئە لەنگەر بگرم
بە و مەرجهى بەلېن بەدى،
كە نەبى بە زىندان و بە قەفەسم!

Was darkness a bygone light
but now acrimonious?
Is death merely life
but more just?

ئايا تاريكيش ھەر رووناكى بوو؟
بەلام ئىستا دلرە قتر؟
ئايا مردنیش ھەر زيانە
بەلام تۆزى دادپەرۋەر انە تر؟

Three parts of our motherland,
awaited
in eager anticipation,
the fourth part
to deliver an offspring
for our future
alas, it was stillborn!

لە سىن پارچەى نىشتماندا چاوه‌ر وانى،
لە چوارەمدا مندالېك بۇ داھاتوو لە داىك دەبى
بەلام بە مردووى!

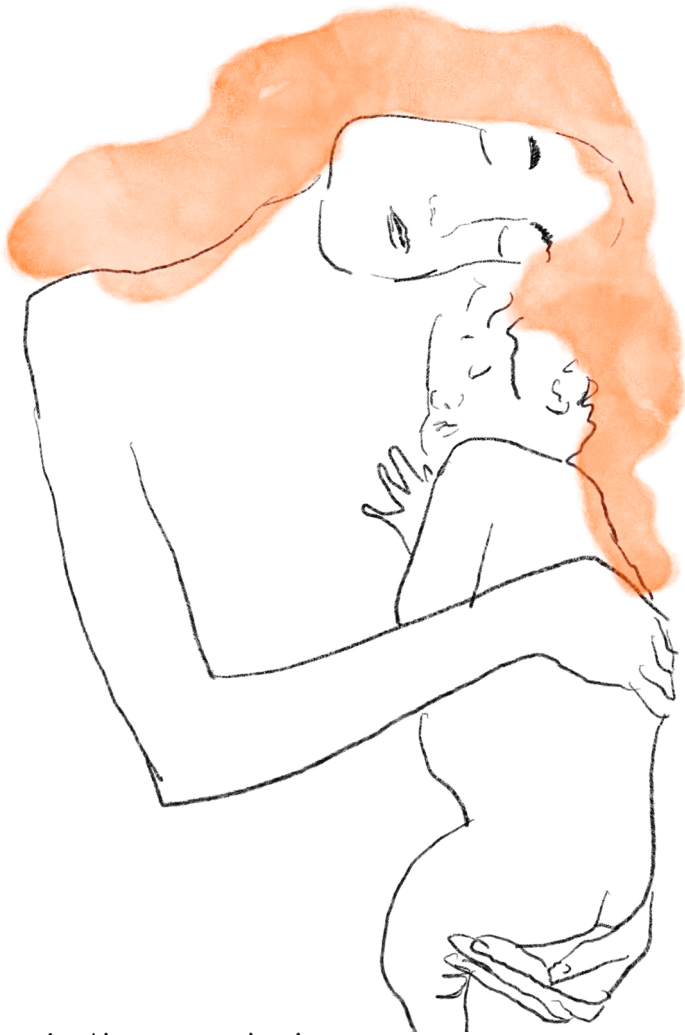

لە بۆنى قارىچىكى زەھراويدا
بۆنى سىيۆه سەوزە كانى
دارەستانە كەى ھاوسىمان
دەكە مەو!

The bouquet of the poisonous mushrooms*
reminded me
of the green apples' aroma
of our neighboring forest

---

*In 1988, Saddam Hussein's army attacked the Kurdish city of Halabja with chemical gas, including mustard gas, sarin, cyanide and tabun. Survivors from Halabja say the gas smelled sweet like apples.

I make the sun my bed,
the night my blanket,
at the feet of my mother

پۆز راده خەم
شەو ئە دەم بە خۆمدا
لە دامینی پێیه کانی دایکمد!!

تیشکی خۆر، تریفه‌ی مانگ،
زریوه‌ی ئەستێره‌کان
ملوانکه‌ی په‌لکه‌ زێڕینه‌ن له‌ ملی ئاسماندا!!

The dazzling sun,
the luminous moon,
and sparkling stars
like a rainbow adorn the sky
with a necklace

loneliness
is line-dried on my fantasy
come and claim it!

هەلۋاسراۋە بە تەنەمە خەيالمەۋە، تەنەيەي!
ۋوشك بۆتەۋە،
ۋەرە لىيەرەۋە!

لیره
له زیر سیپه ری
گه لای گولنه به پرۆزه کان
به تهنه هه ر گولنه سووتاوه کان
ده پروین!

Here,
in the shade
of sunflower leaves,
nothing blooms
but withered flowers

كەس قومى ئاۋ ناكات
بە دەمى ئاۋىكى تىنووھە!

No one cares to give water
a sip
to quench its thirst

ئەنگۆرەى باييز
ماناى گەران بەدواى
كلارنىتە رەشەكەى *رېھات دا
بەلام بە تۆنىكى مردوو نا!

---

*رېھات عەزىز: ۱۲/۱۲/۲۰۱۸ - ۱۳/۲/۲۰۰۰، ھونەر مەندىكى لاوى كلارنىت ژەنى بە تۈانا بوو، لە سلېمانىيە لە داىك بوو.
بە كارەساتىكى دلئەزىن بە تەمەنىكى كەمەو كۆتايى بە زىانى خۇى ھېنا و بە ناكامى سەرى نايەو.

*Rehat Aziz, 2000.02.13 - 2018.12.12, was a young award-winning clarinet player, from Sulimany, took his own life.

The autumn dusk
is searching for the
black clarinet of *Rehat *
but not in a mortal tune

ئەو سەفەرە كورت بوو،
كورت تر لە خەونی شاعیرێكى تەنیا و
كورت تر لە خەونی دلۆپە بارانیكى
بەر هەتاوى گورگەزى
زۆر كورت تر لە ماچى نىوان* ئادان و تۆى
شاعیرەكەى پاركى ئازادى نىشتمانى!
- بابە شىركۆ گيان!
بەلام ئىمە لە خەونی دلۆپە باراندا بۆ تۆ ئەژىن و
لە ماچى "ئادان" یشدا شانازىيەكى ئەبەدىين!

* ئادان: بچوكترىن نەوەى شىركۆ بىكەسە و كورى خوشكە بچووكە كەمە

*Adan, the youngest grandchild of Sherko Bekas, my younger sister's son.

* *Azadi park is the resting place of my Father, Sherko Bekas.

the dream of a lonely poet

shorter than the dream of a raindrop
under the blaze of sunshine

shorter than your kisses of Aadan*
and the great poet of Azadi park**,
our beloved father, Sherko

We will be living in the dreams embedded
in that raindrop
and in those kisses of Aadan
lies our eternal pride.

After the brook was razed
and the air was poisoned,
the water of the creek,
meandered back
to the mountain,
in protest!

دوای خنکانی ریزی زنه
دوای رهق بوونی هه واکه
دلۆپ دلۆپی ئاوی کانیه که
گه رایه وه ناو ده رالی جیاکه!

ئەيە وئ نە مرم
بۆئەوھى بە عىشقى خۆى
بمكوزئ!

**She wants me alive
so that in the end
her own love
annihilates me!**

At dusk,
the sun sets in the sea
to cleanse itself
and wash away sins,
so, it rises anew
in purity

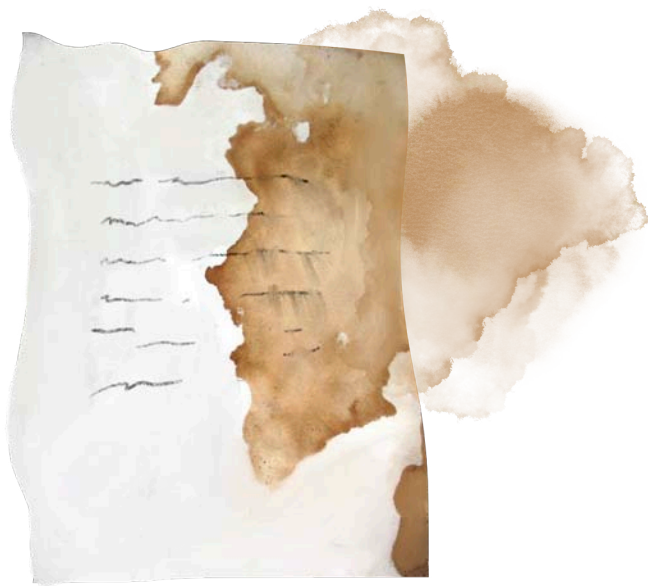
ھەموو شەۋەپك
خۇر رۆئەجىتە ناو زەرىاكانەۋە
بۇئەۋەى لەۋىدا وىسلى گوناھەكانى
ئەۋرۆژەى خۇى بشۋاتەۋە،
تاكوۋ بەيانى جارىكىتر
بەپاكىى و نوئزىى ھەلىبىتەۋە!

Behold the splendor of autumn,
Here, the foliage has died down,
Over there, we glimpse the gardens
in a new beauty

باییزه نیگا،
له ملاوه هه لوه رین و مردنی به کۆمه لی گه لاکان،
له ولاوه کرانه وهی روانگهی جوانیی باخه کان!

قاۋەيەك بۇ تەنبايىت تىدە كەيت
شېرزەيىت كوپە مۇنەكە ئەرزىنىت
بېزارىت ھەلئەسى قاۋە و شىعرەكە
يېكەۋە لەسەر كاغەزەكە
بەردەمت ئەسرىتەۋە!

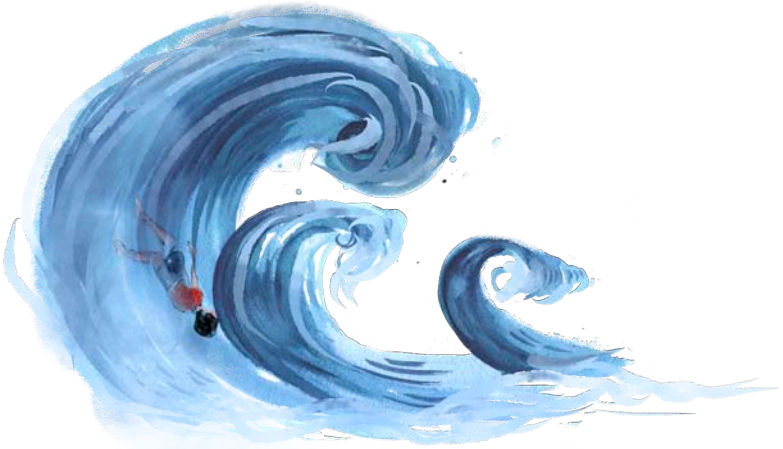
Lonely, and bewildered,
I spilled my coffee
Boredom rose
to wipe the poem
off the parchment before me

ئەگەر ھەموو جارىڭ
ئەستىزەيەك لە ئاسماندا داگىر سايە،
بۇ ئەو دەمانەى كە يادى تۆم لە دلدایە؛
دلنيام ئىستا شەو لە رۆژ رووناكتر بووايە!

If for every moment
I think of you,
a star shines,
the night sky would be brighter
than the day

ئەي شاعيرانى وولاتم!
ئىۋە خەمنووسن!
بۇ نووسىنە ۋەي زرىكەي شەيۋلى زەريا و
راكشانى خونچەيەكى پىشۋەخت ھەلۋەريوى كەنار زەريا،
ئايلان ت بەسە!
بۇ نووسىنە ۋەي مېژوويەكى دوورودرېزى
ئەنگۈستەچاۋ
تەنھايەك تۆز لمى ژېر پىتى
ئايلان ت لە بەصرى ئىچە ھەبى...تۆ بەستە!

*ئايلان: (سەرچاۋە ئېنگىلىزچەدە دەلېن ئالان كوردىي) مندالىكى تەمەن سى سالان بوو بۇ گەپىشتن بە ژيانىكى باشتىر بە خىزانە ۋە كۇچيان بۇ ئەوروپا كىرد، بەلام لەگەل خىزانە كەيدا لە دەرياي ئىچەدا خنكا و تەرمەكەي لە رۇخى كەنار دەريا كەدا لە ۲/۹/۲۰۱۵ دۇزرايەۋە و چاۋى كامىراكانى دونيا ۋەكو تراژىدىيەكى گەۋرەى مرۇبى وينايان كىرد.

*Ailan Kurdi, born Alan Shenu (was initially reported as Aylan Kurdi), was three years old when he drowned in Aegean Sea off the coast of Turkey while on route to safety in Europe with his family. Alan died on September 2nd, 2015. His image became one of the most recognizable photos of the plight of the Syrians and migrants in general.

O the poets of my country!
You, narrators of sorrows,

When you write of
the billowing of the waves,
or the scattered petals of
blossoming flowers
along the shores of the sea-

Write the story
of a few grains of sand
under the little feet of Aaylan*
admixed with the waters of the
Aegean Sea,
It suffices to narrate the longest
and the darkest history
of this nation

- سېبەرى شېرى سەر بەردە سېيە كانمان،
- ئەوۋە پشیلەيە لەبەر رووناكى گۆپە كانمان!

The image of the lion
behind the white curtain,
is in reality
the silhouette
of a cat
in the light

Translated by: Shirwan Mirza, MD

Dr. Mirza is Halo's uncle who lives and practices medicine in the United States. He also translated and published an anthology of the poems of Sherko Bekas in both German (Geheimnisse der Nacht pflücken) and English (The Secret Diary of a Rose)

An anthology of these poems was published in the:
International Haiku Poetry Magazine
Japan - 2021

I wish my father saw these poems!

Poster poems by: Halo Sherko Bekas

